

тѣ че желеа да остави св. горскы тѣ пустыны. Старци тѣ нѣма да го испустятъ изъѣдижшъ, и нещастный тѣ е длѣженъ да изслуша юще длѣгъ редъ отъ проповѣды и заплашванія, кои то претендиражтъ да докажътъ съвѣсть тж му; старци тѣ го заплашважтъ съ проклятіе то на небе то и страхъ отъ Божій сждъ, предказважтъ му вѣчны болѣсты и нещастія, правятъ заклинанія надъ нечистый тѣ духъ, кой-то ся е поселилъ въ душа тж на калугеръ тѣ, нѣ като видятъ че нищо не дѣйствува, давжтъ пашапортъ тѣ на калугеръ тѣ, и той бяга, напѣтствуванъ отъ всеобщы съжалѣнія и проклятія. Такъвъ бѣгачъ, особенно ако той е схимикъ, счита ся на св. Горж като плячка на дьяволъ тѣ,—и сѣкы ся не рѣшава да ся моли за него. Забелѣжително е че тѣзы бѣгачы щомъ ся измжкнжтъ изъ подъ св. горскый тѣ уставъ, тосъ-часъ ся хвърлятъ на *сичко*, като че ся стараятъ да възнаградытъ себѣ ся за *оулыгый тѣ постъ*; никакой до толкози ся отпусека, што и джюбе то хвърля по дьяволъ тѣ,—а дьяволъ тѣ, то ся знае, тѣржесгвува. Додѣ то бяхъ тамъ, побягнахъ трима калугеры. Единъ тѣ отъ тяхъ, какъ-то ся чува, съвѣмъ ся впиенчилъ и даже сега е запрянь, другой тѣ ся оженилъ, а третый тѣ ся бѣше върналъ на св. Горж, и мыслеше да ся примири съ пустыня тж, нѣ като поживя тука малко нѣщо, изново побягна и вече ся не върна.

Св. горскы тѣ искушенія, колкото що ся касае до женскый полъ, особенно сж ся усилили отъ тогава, отъ кога то наченахъ да ся спиржтъ нараходы тѣ при брѣговетѣ на св. Горж. Още въ онова време, кога то първы пжтъ ся чу, че на св. Горж ще докаждатъ нараходы тѣ, калугеры тѣ ся исплашихъ, и не на шегъ наченахъ да ся страхувжтъ, че ще ся наржши дѣйствиность та на горж тж. Страховетѣ имъ ся обждохъ. Ра-